A°. 1833. N°. 45.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 13 April.

FRANKFORT, den 9den April.

Brieven uit Weenen, van den 31sten Maart, melden het volgende: „De fondsen zijn, op de hoogere koersen van Parijs, ook alhier gerezen. Een Fransch koerier is door Weenen naar Konstantinopel gereisd, waarop zich het gerucht heeft verspreid, dat hij aan den admiraal *Roussin* nadere instructien overbrengt, waarbij hem de grootste omzigtigheid bij de onderhandelingen aanbevolen wordt. — De generaal-majoor graaf *Clam*, die met eenen buitengewonen last naar Berlijn werd gezonden, is den 30sten Maart te Weenen teruggekeerd. De beraadslagingen over de militaire aangelegenheden van het Duitsche verbond schijnen afgeloopen te zijn. — Men zegt, dat *Karel X* met zijn gansche gevolg Praag verlaten, en zijn verblijf in Stiermark vestigen zal, waar het vorstelijke slot Eckenberg, nabij Grätz, tot zijne ontvangst in gereedheid zou gebragt worden.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 29sten Maart, door buitengewone gelegenheid ontvangen, behelzen hetgeen volgt: « Er is weinig verandering in den staat van zaken gekomen. De Russische vloot ligt nog altijd bij Bujukdere en schijnt het antwoord van *Mehemed-Ali* op de voorstellen van den Franschen gezant af te wachten, alvorens onder zeil te gaan. Alsdan zal zij welligt slechts tot Sizepolis zeilen, waar reeds 6000 man Russische landtroepen geland zijn, die mede den loop der gebeurtenissen afwachten. Zoo verlangde het althans de Sultan; ook is hem de heer *van Butenieff* daarin voorgekomen, doordien hij den 16den aan den reis-effendi bij eene nota te kennen gegeven heeft, dat het door de Porte aangevraagde Russische eskader slechts zoo lang in den Bosphorus blijven zal, tot dat men naauwkeurig omtrent de bedoelingen van *Mehemed-Ali* zal onderrigt zijn; dat het zich echter alsdan naar de haven van Sizepolis zal begeven. Er zijn door de Porte reeds de noodige bevelen afgevaardigd, ten einde de Russische troepen aldaar van het noodige voorzien, en hun verblijf hun zoo aangenaam mogelijk gemaakt worde. Ik acht te moeten doen opmerken, dat de Russen al hunne behoeften gereed betalen Dat *Mehemed-Ali* zoo lang [illegible] schijnt zulks den admiraal *Roussin* te verontrusten, die de overeenkomst van 22 Februarij reeds gaarne zag uitgevoerd, om van de daarbij op zich genomene verantwoordelijkheid ontslagen te zijn. Het is intusschen zeer twijfelachtig, of *Mehemed-Ali* zal goedvinden aan de daarbij gemaakte bepalingen te voldoen. Hij heeft, zegt men, vroeger geheel andere toezeggingen van de Fransche regering ontvangen, en zal thans niet zeer verheugd zijn over de geringe voordeelen, welke men hem na zijnen zegenpralenden veldtogt denkt toe te staan. Onvoorwaardelijk onderteekent de Onder-Koning de voorslagen van den admiraal *Roussin* vermoedelijk niet. Hij zou ook daardoor eenen misslag begaan, daar hij welligt onder Russisch-Engelschen invloed beter zou zijn bedacht geworden, en Frankrijk het bezwaarlijk zal ondernemen, om hem te noodzaken tot aanneming eener overeenkomst, welke hij niemand gemagtigd heeft om te ontwerpen. — De Engelsche zaakgelaste heeft depêches uit *Ibrahims* hoofdkwartier ontvangen; zij luiden, zegt men, zeer gematigd en vredelievend. De heer *van Mandeville* heeft, zoo als men weet, op verlangen der Porte, aan *Ibrahim* geschreven, ten einde hem te bewegen, om, tot de vrede zal gesloten zijn, bij Koniah te blijven staan. Hierop antwoordt *Ibrahim*, dat hij het doen en niets ondernemen zal, wat de Engelsche regering onaangenaam zou kunnen zijn. Men ziet, de listige Arabier zoekt iedereen te behagen, doch handelt echter naar zijnen zin. De heer *van Mandeville* heeft het noodig geacht, eenen koerier naar Londen te zenden, nadat hij eene langdurige conferentie met den admiraal *Roussin* gehad had. Uit Smyrna weet men niets zekers; naar men verneemt is de stad rustig en de oude orde van zaken hersteld.

Berigten uit Rome, van den 26sten Maart, melden, dat eenige dagen te voren gevangenen uit de Engelsburgt naar Civita Castellana zijn overgebragt. Men zeide, dat er veertig waren, van welke 32 tot vestingstraf van vier tot vijftien jaren veroordeeld, en de overigen vrijgesteld waren. Volgens anderen, was echter het vonnis en het getal gevangenen anders. De gansche zaak is in het geheim behandeld. Noch proces, noch namen der veroordeelden, noch de regtbank, die uitspraak deed, zijn bekend gemaakt. Natuurlijk ontstelde men daarover. Bij velen rijst de vraag: is dat de amnestie? Daarop hoort men van den anderen kant antwoorden: deze menschen behooren niet onder de begenadigden, hunne misdaden zijn van lateren tijd. Men herinnert zich, dat ook, dat er verleden jaar van eene zamenzwering gesproken is en toen vele personen in hechtenis genomen zijn. Doch daar men de gevangenen en hunne misdaden niet noemt, weet men niet, of van dezen hier de rede is.

De mededeeler dezer berigten meldt ook nog het volgende: « Het volk te Rome heeft een oud regt, om zijne verzoekschriften ongehinderd den Paus in het rijtuig te werpen. Den 25sten Maart, terwijl de Paus van de kerk St. Maria Sopra Minerva naar het vatikaan terugkeerde, hield het rijtuig stil op het kleine plein voor de kerk St. Andrea della Valle, waar zich menschen hadden verzameld, om den togt te zien voorbijgaan. De heilige vader zat en las een verzoekschrift. Plotseling zag ik een jongman, die digt bij mijn rijtuig stond, te voorschijn treden en een te zamen gedrukt papier hard in het rijtuig werpen, en wel zoo onhandig, dat het den ouden eerwaardigen souverein vlak in het gezigt vloog. De Paus schrikte en keerde zich, den arm uitstrekkende, snel naar het portier. Intusschen bleef alles stil; wij vreemdelingen waren verontwaardigd, de dader werd echter niet in hechtenis genomen; de trein ging voort, en de jongman verwijderde zich. Het papier was vermoedelijk een verzoekschrift, dat althans aan den man kwam. Kwade bedoelingen hebben er zeker niet bij plaats gehad. En zoo iets ziet men in een land, waar anders geen waarborg voor de persoonlijke vrijheid bestaat.

— Hetgeen vroeger niet vergund werd, is thans door het Fransche bewind toegelaten, dat, namelijk, Duitsche tooneelisten in den schouwburg te Straatsburg mogen spelen.

Van den 10den April.

De senaat der stad heeft eergisteren avond de volgende proclamatie doen afkondigen:

« De misdadige bedrijven, die voor eenige dagen binnen deze stad gepleegd werden, liggen nog versch in ieders geheugen.

« De Goddelijke Voorzienigheid, welke sints zoo vele eeuwen zoo [illegible]

« Hoe meer het welzijn dezer stad in gevaar zou geraken, indien dergelijke tooneelen zich vernieuwden, des te meer moeten de burgers en de ingezetenen het als een' heiligen pligt beschouwen, hunne pogingen met die der overheid te vereenigen, ten einde alle aanranding der rust en van ons gemeene bestaan te verijdelen. De ijver der burgermagt en het moedig gedrag der linietroepen, bij deze gelegenheid weder zoo zeer gebleken, strekken ten zekeren onderpand, dat de openbare orde zal gehandhaafd worden, en, sterk door die vergewissing, en de roemrijk verkregene ondervinding van den geest zijner onderhoorigen en hunner volharding, gaat de senaat met vertrouwen de toekomst te gemoet.

— Eergisteren nacht is er brand op den wal van Eschernheim geweest. Dit heeft natuurlijk eenige ontsteltenis veroorzaakt, maar de openbare rust is niet in het minste gestoord geworden. Dag en nacht worden er personen in de omstreken in hechtenis genomen.

— De Staten van Nassau hebben hunne zittingen geëindigd. De belastingen zijn met eenparigheid van stemmen ingewilligd.

— Uit de jongste beraadslagingen van den Zwitserschen landdag, die te Zurich vergaderd is, blijkt, dat, schoon dezelve nu reeds bijna eene maand bijeen is, men zich nog over geene van 's lands gewigtige belangen heeft kunnen verstaan. Te Schwijtz heeft zich ook eene soort van landdag gevestigd, en deze beide vergaderingen verklaren elkander wederkeerig voor onwettig en [illegible] De eene wil de oude orde van zaken behouden, de andere eene nieuwe daarstellen, en beide kunnen het noch over de oude noch over de nieuwe eens worden.

— De Keurprins van Hessen heeft, uit hoofde de verkiezingen niet tijdig genoeg zijn afgeloopen, de bijeenkomst der nieuwe staten-vergadering van den 15den April tot le 13den Mei aanstaande verschoven.

— Uit Lemberg wordt den 28sten Maart geschreven, dat twee divisien Russische infanterie, die naar Silistria op marsch waren, om aan de Porte hulp te bieden, tegenbevel uit Petersburg ontvangen hebben, en waarschijnlijk weder naar hunne standplaatsen in Moldavie en Wallachije zullen terugkeeren. Daar uit Bessarabie reeds troepen zijn aangekomen, om de vertrokkene te vervangen, zullen die vorstendommen thans weder veel door inkwartiering lijden.

ODESSA, den 19den Maart.

Gisteren is het eskader van den schout-bij-nacht *Kumanij* op de reede alhier aangekomen en des namiddags om twee uur in het gezigt der stad voor anker gaan liggen. Het bestaat uit de volgende schepen: *Keizerin Maria*, admiraalschip van 84 stukken, gekommandeerd door den kapitein der eerste klasse, *Papachristo*; *Parmen*, van 74 stukken, onder bevel van den kapitein der eerste klasse *Antipa*; *Adrianopel*, van 84 stukken, gekommandeerd door den kapitein der eerste klasse *Kastinitsch*; *Tenedos*, fregat van 60 stukken, onder den kapitein der tweede klasse *Tugarinoff*, en *Langeron*, transportschip onder de orders van den kapitein-luitenant *Palakas*. Het weder was gisteren juist zeer fraai, en de gansche bevolking van Odessa stroomde op de boulevard, om het binnenloopen der schepen te zien.

Eergisteren is de stoomboot *Newa* van hier weder naar Konstantinopel vertrokken.

WEENEN, den 4den April.

Volgens scheepsberigten uit Alexandria, van het begin van Maart, lag de Egyptische vloot toen zeilvaardig, terwijl het inschepen van troepen geregeld voortging. Het schip, hetwelk de tijding van de onderhandelingen tusschen den admiraal Roussin en de Porte moest overbrengen, was den 3den Maart reeds in de haven van Alexandria aangekomen.

STOKHOLM, den 1sten April.

De Koning heeft het vonnis tegen den baron *van Vegesack* (van hoog verraad beschuldigd) in zoo verre verzacht, dat alleen de verbanning uit Zweden blijven zal.

LONDEN, den 6den April.

Daar, bij het aanstaande ten einde loopen van het octrooi der Oost Indische compagnie, aan dezelve het monopolie der vaart op Sina hoogstwaarschijnlijk ontnomen, en die vaart voor alle onze kooplieden open gesteld zal worden, zoo is het niet onbelangrijk om iets te vernemen omtrent de verbazende bevolking van dat rijk, en het daaruit blijkbare onmetelijke nieuwe veld, hetwelk zich voor onzen koophandel in het verschiet opdoet. Een blad van Bombay levert eene echte opgaaf van de telling, welke in Sina in 1813 bewerkstelligd is, zoo als die in de laatste uitgaaf der *Ta Tsing Hwijteen* of verzameling van statuten van de Ta Tsing-Dynastie, in 1825 in Sina is publiek gemaakt. De geheele bevolking bedroeg alstoen, in 21 provinciën, 361,691,431 zielen, en bovendien, in 8 gewesten, waar men niet de zielen, maar de familiën gewoon is te tellen, 288,326 familiën, benevens op het eiland Formosa, waar men alleen de weerbare manschap telt, 1748 mannen. De meest bevolkte provincie is Keangsoo, welke alleen 37,843,501 zielen heeft om in de rapporten aan het gouvernement de opgave eer te verkleinen dan te vergrooten.

Naar men verneemt, vordert het gouvernement van de Bank, als voorwaarde voor eene vernieuwing van haar privilegie, dat zij afstand doe van de jaarlijksche uitkeering van 250,000 p. st., welke zij voor het beheer der nationale schuld ontving; en zijn dien ten gevolge de bankactiën reeds gedaald.

Het zeilen van het linie-schip *Malabar* naar de Middelandsche Zee, en het gerucht, dat zich eene aanzienlijke scheepsmagt in de Levant vereenigen moet, heeft ook op de prijzen van andere fondsen eenen nadeeligen invloed gehad.

PARIJS, den 8sten April.

In sommige dagbladen vindt men weder gewag gemaakt van een plan, om Belgie te verdeelen. In een derzelven leest men heden daaromtrent het volgende: »Aan Frankrijk, Pruissen en Holland zou men er ieder een stuk van geven. Aan Holland, hetwelk dat Belgie voor drie bloeijende koloniën kocht, zal men eenen kleinen brok toedeelen, en hetzelve zal dan al wel te vreden moeten zijn. Tegen *Leopold*, die te Brussel Koning heeft gespeeld, zal men zeggen: Sire, het is gedaan, pak uwen schepter, uwe kroon en uwen troon maar in; geef de Koningin den arm, en ga beiden stilletjes naar Clarmont boter maken.» Aan het Belgische volk, hetwelk sedert zoo vele eeuwen eene natie tracht te worden, zal men [illegible] geven, dat het voor ditmaal weder niet gaan kan. — Het [illegible] kan niet zich de toestemming van Engeland tot dit plan voorstellen. Want wat was het oogmerk van *John Bull* toen hij Belgie in opstand bragt? Hij wilde zich van de mededinging der fabrieken ontslaan; eene vereeniging met Frankrijk te keer gaan; Holland tevens te gronde rigten, zich op eene fatsoenlijke wijze in bezit stellen van provinciën, welke hij aan hetzelve verkocht had; zich van Antwerpen meester maken, de vaart op de Schelde aan zich trekken; ijzeren spoorwegen ten zijnen behoeve over Belgisch grondgebied leggen en, in spijt van Pruissen, Duitschland met zijne fabrijk-goederen overstroomen. Dat alles kan niet gebeuren, als Belgie tusschen Holland, Frankrijk en Pruissen verdeeld wordt. Vroeger zou men uit dien hoofde hebben kunnen verzekeren, dat Engeland er niet in toe zou stemmen. Maar thans kan men van de staatkunde van lord *Greij* alles verwachten. En, wie weet ook, of men van den anderen kant niet zoo inschikkelijk zal zijn, om Antwerpen aan Engeland toe te wijzen?»

— Van al de partijen in Frankrijk, wordt de republikeinsche, tegenwoordig het minste gevreesd. Zij is tegen zich zelve verdeeld, en deze verdeeldheid neemt steeds toe. Aanvankelijk was het dagblad de *National* de tolk der republikeinen, doch spoedig vereenigden zich de onduldigsten onder hen, en rigtten de *Tribune* op. Dan nu is de *Tribune* zelf niet republikeinsch genoeg meer; zij wordt van Bonapartismus beschuldigd, en de geheime genootschappen willen een nieuw dagblad voor hunne meeningen oprigten; terwijl zich intusschen reeds achter hen eene nieuwe secte vormt, welke hen van matigheid beschuldigt, *Robespierre* voor eenen anti-revolutionnairen verklaart, en zich dus om van hen tracht af te scheiden.

BREDA, den 11den Maart.

Eergisteren is de inspectie over het hier in garnisoen liggende 2de bataljon der 2de afdeeling Overijsselsche schutters afgeloopen, met het nazien der administratie en de kazerne.

Nadat gisteren de hier liggende kompagniën van het 3de battaljon der 3de afdeeling der Noord-Brabandsche schutters gemonsterd waren, zijn zij heden morgen uitgerukt om op de Oosterhoutsche heide manoeuvres te verrigten, van waar zij in den namiddag herwaarts terug gekeerd zijn.

's GRAVENHAGE, den 9den April.

In de *Staats-Courant* leest men heden hetgeen volgt:

« Er zijn te 's Gravenhage regtstreeksche berigten uit St. Omer tot den 3den Maart ontvangen, waaruit blijkt, dat de Nederlandsche krijgslieden en matrozen, die aldaar, te Bethune en te Aire in gevangenschap worden gehouden, bij voortduring over het algemeen eenen goeden staat van gezondheid genieten, en zich over hunne huisvesting en voeding niet te beklagen hebben. Behalve enkele soldaten, die kort na hunne aankomst door de kinderziekte zijn aangetast, hebben zij tot nu toe niet door heerschende of kwaadaardige ziekten geleden. In het gemis aan behoorlijk linnengoed en schoeisel, dat zich bij sommige korpsen begon te doen gevoelen, is gedeeltelijk voorzien geworden. De gezondheid van den generaal der infanterie, baron *Chassé*, laat nog te wenschen over; wordende deze waardige bevelhebber bij aanhoudendheid door koortsen gekweld, zoodat hij tot nu toe zijne woning te St. Omer niet heeft kunnen verlaten, niettegenstaande hij verlangend was, om de versche lucht te genieten.

« Ten overvloede blijkt uit deze berigten, dat het gerucht, waarvan sommige Nederlandsche bladen gewag hadden gemaakt, dat onze gevangene landgenooten eerlang uit hunne tegenwoordige verblijfplaatsen naar [illegible] verwoerd, geheel bezijden de waarheid en van allen grond ontbloot is geweest.»

Van den 11den April.

De Koning is geheel hersteld, en heeft zijne gewone werkzaamheden hervat. Hoogstdeszelfs reis naar Amsterdam zal in het begin der aanstaande week, waarschijnlijk Dingsdag, plaats hebben.

Bij koninklijk besluit is de oprigting van eene bijzondere gevangenis voor jonge gedetineerden in ons rijk, te Rotterdam, vastgesteld.

Gisteren heeft Z. M. een kabinetsraad bijgewoond, waarin over ontvangene depêches uit Londen moet zijn geraadpleegd. Men verzekert, dat onze regering, die op het sluiten van een voorloopig verdrag zou hebben aangedrongen, ten antwoord zou hebben bekomen, dat men veeleer verlangde tot een definitief traktaat te geraken, daar immers de nog overige geschilpunten, naar de meening van de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland, van luttel belang zouden zijn.

Er zijn dezer dagen te Scheveningen proeven met de stukken geschut *à la Paixhans* genomen, en men verneemt, dat zij zoo zeer aan het daarmede beoogde doel hebben beantwoord, dat men onze kusten van zoodanige stukken zal voorzien, en ook te Bath dergelijk geschut in batterij zal stellen.

ARNHEM, den 12den April.

Gisteren namiddag zijn te Ellekom drie huizen afgebrand. Een jong kind is daarbij ongelukkig omgekomen; ook is er eenig vee bij verongelukt.

Mengelwerk.

Onze Landsvader.

Het is eene loffelijke gewoonte in ons Vaderland, den achtingswaardigen, verstandigen, algemeene menschenmin ademenden en voor het wezenlijk geluk zijner evennaasten rusteloos ijverenden man, om zijne verdiensten of beminnelijke hoedanigheden aan het hoofd van eenig geestelijk of wereldlijk lands- of stadsbestuur geplaatst, vooral, wanneer zijne gevorderde jaren en de langdurige werkzaamheden in zijne betrekkingen, bij de door hem algemeen verworvene liefde en genegenheid zijner medeambtgenooten of van hen, met wie hij in de naauwste aanraking staat,

daartoe, als van zelve, aanleiding geven, met den eerwaardigen naam van *Vader* te betitelen. Van daar den nog in vele steden onzes Vaderlands gebruikelijken naam van burgervader, aan den achtingswaardigen hoofd-magistraatspersoon der stedelijke regering, eerbiedshalve, toegekend. Van daar de in onze landsgeschiedenis bewaard gebleven eernaam van Vader des Vaderlands, aan den onsterfelijken WILLEM I, met zoo veel regt als billijkheid gegeven, om de schitterende hoedanigheden, door hem, in den hagchelijken toestand, waarin onze dierbare vaderen, gedurende zijn regerings-bestuur verkeerden, ten toon gespreid. Van daar eindelijk het erkennen onzes algemeen beminden en geëerden Konings, als den waren Vader des Vaderlands. Elders moge die eernaam, uit lage vleizucht, aan vorsten gegeven worden, die veeleer eenen tegenovergestelden naam verdienen; elders moge de toekenning van dien eerbiedwaardigen titel bij velen misnoegen en het denkbeeld van vernedering en slavernij doen geboren worden; elders moge die benoeming eene milde bron van spottende gevolgtrekkingen en uitleggingen zijn: in *Nederland* is het toekennen van dien eernaam aan Koning WILLEM I uit de algemeene overtuiging der Natie voortgevloeid, dat de belangen des vaderlands aan geenen zorgzamer, ijveriger, vaderlandslievender regent kunnen worden toevertrouwd dan aan den waardigen afstammeling van WILLEM *den zwijger*; in *Nederland* sluit het toekennen van dien eernaam aan Koning WILLEM I geen denkbeeld van vernedering of slavernij, maar het streelende bewustzijn in zich, dat de vorst, op den algemeenen wensch, aan het hoofd der regering geroepen, aan zijn volk door de teederste banden van liefde en verknochtheid is verbonden; in *Nederland* eindelijk kan zulk eene benoeming geene stof tot spottende gevolgtrekkingen of uitleggingen opleveren: omdat de Natie in haren Koning eenen bestuurder heeft leeren vereeren, die, gedurende negentien jaren, getoond heeft, al de hoedanigheden van eenen zorgvollen, wijzen en edelhartigen landsvader te bezitten. Daarom stelt de Nederlandsche Natie er haar genoegen in, van haren Koning sprekende, aan haren Koning denkende en voor haren Koning biddende, hem als den besten burgervader te blijven erkennen.

Gelijk deze gewesten de vruchten der gezegende vrijheid rijkelijk innoegatten ten tijde van den onsterfelijken Prins WILLEM I: zoo geniet ook de Nederlandsche Natie thans den heilzamen invloed eener op wet en orde gegronde vrijheid, onder het regeringsbestuur van Koning WILLEM I.

Gelijk de bewoners dezer gewesten de schoonste, de treffendste proeven van heldenmoed en heldengrootheid gaven, toen Prins WILLEM *van Oranje*, met rusteloozen ijver, met het uitmuntendst krijgs- en staatsbeleid de onafhankelijkheid van *Nederland* tegen het overmagtig *Spanje* wist te handhaven: zoo spreidt de Nederlandsche Natie, gedurende bijna drie jaren, onder de leiding van haren getrouwen, ijverigen, koninklijken burgervader, hare heldengrootheid en onversaagdheid ten toon, voor het oog harer veelvermogende bestrijders.

Wat vroeger de bewoners dezer gewesten verdeeld deed zijn, om de noodlottige twisten tusschen de verschillende belijders der hervormde kerkleer, of de gehechtheid aan eenen rampzaligen partij-geest, hebben volksverlichting en eendragts-min, vooral sedert de voorlaatste Fransche omwenteling, maar bijzonder gedurende de negentienjarige regering van Koning WILLEM, langzamerhand in broederlijke welwillendheid en verdraagzaamheid doen verkeeren; terwijl de namen: Christen en Vaderlander, de plaats van partijganger en sekte-genoot allergelukkigst hebben ingenomen.

Wat elders, uit vrees voor storenis der met kunst gehandhaafde orde, verboden wordt, in het openbaar uit te geven; wat elders de drukpers aan banden heeft doen leggen, kan hier op den welgestemden geest der Natie geenen nadeeligen invloed uitoefenen, waar de vrijheid der pers met de vrijheid van denken de rust der ingezetenen evenmin ondermijnen als den eerbied voor den Vader des Vaderlands eenigzins verminderen kunnen.

En letten wij op hetgeen de noodlottige ondervinding der laatste jaren, sedert den opstand van *Belgie*, *Nederland* heeft doen zijn, zoo met betrekking tot deszelfs eigene zelfstandigheid als deszelfs verknochtheid tusschen Vorst en Volk, wie trekt de gegrondheid dan nog een oogenblik in twijfel, of hij, die onafgebroken alle krachten en pogingen heeft aangewend, om, in den goeden geest der Natie, hare eer, hare belangen, hare regten, hare onafhankelijkheid, hare vrijheid voortdurend te handhaven; die het groote staatshuishouden van *Nederland*, met hoeveel moeite en bekommernissen ook bij voortduring worstelende, op de voorbeeldigste wijze heeft bestuurd, komt den eerwaardigen naam van *vader*, dat is: van trouwen vriend, broeder, verdediger, zorger en behartiger der dierbaarste aangelegenheden, in de reinste beteekenis des woords, toe?!

Waarom zal ook de geschiedenis onzer dagen de toekenning van dien hoogsten eeretitel, die meer zegt dan dien van Koning, even zeer tot de nakomelingschap overbrengen, als de vroegere geschiedenis onzes Vaderlands ons deszelfs toewijzing aan Prins WILLEM I kenbaar maakt; Waarom zullen wij voortgaan, met medelijden neder te zien op hen, die eenen landsvader vereeren, zonder, in den eigenlijken zin des woords, eenen landsvader te bezitten; en God aanhoudend blijven danken, dat wij, in weerwil der tallooze wederwaardigheden, door den gevloekten opstand van buitenlandsche muiters over *Nederland* gebragt, in *Nederland* Koning eenen landsbestuurder hebben leeren kennen en hoogschatten, dien wij van harten *Vader des Vaderlands* noemen.

Letternieuws.

Catalogus der letterkundige nalatenschap van wijlen JACOBUS KONING, *lid van het Konink. Ned. Instituut en van onderscheidene maatschappijen van wetenschap en kunst.* Te Amsterdam bij L. VAN DER VINNE en G. LAMBERTS, *prijs 60 cents.* (*Eerste deel.*)

Onder de aankondigingen van in ons Vaderland uitkomende belangrijke, nuttige en aanprijzenswaardige boekwerken, achten wij het ook van onzen pligt, bijzondere melding te maken van het eerste deel van bovengenoemden catalogus der inderdaad kostbare, letterkundige erfenis, door onzen allerverdienstelijksten landgenoot, JACOBUS KONING, voor zijne kinderen, en, door derzelver aanstaande verkooping op den 29sten April, te *Amsterdam*, voor al wie autographische voortbrengsels van klassieke schrijvers op hoogen prijs schat, daargesteld. Met dubbelen lof hebben de vervaardigers van dezen catalogus zich van de taak gekweten, hun door hunnen onvergetelijken vader opgedragen; eene taak, waarvan de moeijelijkheid en daartoe vereischt wordende naauwkeurigheid alleen door hen kan beseft worden, die met zulk eenen arbeid van nabij bekend zijn.

Veertig jaren lang was de werkzame overledene, onafgebroken, bezig met het bijeenzamelen dezer belangrijke en in vele opzigten zeldzame overblijfselen van vroegere kunst en geleerdheid, van vroegeren wetenschappelijken of letterkundigen roem. Behalve de uitmuntende rangschikking van het geen tot onze vaderlandsche geschiedenis betrekking heeft, als handschriften, brieven of andere merkwaardige bescheiden van buitenlandsche vorsten, agnaten uit het huis van *Nassau*, van voorname in- en buitenlandsche zee- en landofficieren, geleerden, staatsmannen en andere vermaarde of beruchte personen, eene bijeenverzameling dubbel waardig, in twee en twintig meestal volumineuse portefeuilles vervat, vinden wij, in gezegden catalogus nog eene opgave van 133 afzonderlijke stukken, betrekking hebbende tot de algemeene geschiedenis; 44 rakende de godgeleerdheid en 51 de dichtkunde of andere wetenswaardige zaken; bestaande de geheele voorraad handschriften uit 2106 nommers.

Met reikhalzend verlangen zien wij het tweede deel van den catalogus te gemoet, waarvan het welgesteld voorberigt des eersten deels ons aanvankelijk reeds de opgave eener niet minder kostbare boekerij doet te gemoet zien, waarin de voldingendste proeven en bescheiden overvloedig voorhanden zijn, die alle tegenspraak van den nationalen roem langer onmogelijk maken, welke *Nederland* zich met volle regt toeëigent, betrekkelijk de uitvinding der boekdrukkunst.

Zulk eene nalatenschap, die van de verworven kunde, het smaakvol oordeel en den bijzonderen ijver des verzamelaars allertreffendst getuigt, en in allen deele bevorderlijk is aan de verspreiding van ware beschaving en verlichting, mag voorzeker de beste erfenis heeten, die de brave burger JACOBUS KONING, behalve eene uitmunde opvoeding en vorming, waarvoor hij niet minder gezorgd heeft, zijnen kinderen kon nalaten.

Aan de afgegane Leden van de Maatschappij, onder de Zinspreuk: TOT HEIL DER VROUWEN.

Aan de ondergeteekenden, allen aftredende Leden, werd, op de Algemeene Vergadering der Maatschappij, gehouden den 30 Augustus 1832, de moeijelijke taak opgedragen, om de *Ponds pondsgewijze uitkeering aan de afgaande Leden* te onderzoeken.

De ondergeteekenden hebben hunnen last volbragt met dien gepasten spoed, die het belang der zaak vorderde, en dat niet reeds vroeger deswege verslag is gegeven, moet aan het gedurig dralen en de stuksgewijze mededeelingen der Directie worden toegeschreven.

Zonder de juistheid van de vereffening met ieder lid, post voor post, te hebben geverifieerd, is het den ondergeteekenden, door naauwkeurige proefnemingen, op een genoegzaam aantal, zoo van afzonderlijke als te zamen gevoegde posten, en door vergelijking van de uitkomst dier proeven met het geheel bedrag der uitkeering, voorgekomen, dat de gemaakte berekening goed was, en alzoo aangenomen konde worden.

De uitkomst der ponds pondsgewijze verdeeling is deze: dat de aftredende leden hunne inleg- en contributiegelden terug bekomen, benevens eenige rente van dien. De betaling geschiedt in Certificaten Werkelijke Schuld, die men verpligt is aan te nemen tot den cours van ruim 51 per cent; zijnde de middelprijs, waarvoor de Maatschappij die heeft ingekocht. Gebrokene sommen worden in geld bijgepast.

De ondergeteekenden gereed zijnde deze hunne bevinding aan hunne lastgevers kenbaar te maken, werden ontwaar dat het Bestuur der Maatschappij het voornemen had:

Eerstelijk. Om door de afgaande leden te doen betalen de volle gewone Administratie-kosten over 1831, bedragende, naar raming, ongeveer *negen duizend gulden*, van welke som de Directie zich geregtigd schijnt te houden, de vrije beschikking te hebben, zonder nadere verantwoording.

Ten tweede. Om daar te boven van de afgaande leden in te houden *zeventig cents* van iedere *f* 100 nominaal uit te keeren kapitaal, bedragende p. m. *twaalf duizend negen honderd een en zeventig gulden*, welke som zoude moeten strekken tot bestrijding van gewone en buitengewone traktementen, voorschotten en uitgaven, mogelijke proces-kosten, enz. en, volgens schriftelijke verklaring der Directie, *alleen betrekking hebben op de in 1832 aangevangene ponds pondsgewijze berekening en ter bevordering van de restitutie aan de afgaande leden.*

Volgens mondelinge en schriftelijke toezegging der Directie, zoude van het geheel van genoemde *f* 12,971 mogt overschieten, *na den afloop der geheele rekening, ponds ponds gewijze restitutie plaats hebben.*

Tegen deze beide bovengenoemde vorderingen hebben de ondergeteekenden, zoo bij monde als in geschrifte, bij het Bestuur hunne bedenkingen en bezwaren ingeleverd en aangevoerd, dat de *eerste* hun voorkwam ongepast en strijdig met het bepaalde bij het 4de lid der Circulaire van 30 Maart 1831 no. 3950, en dat de eerste en tweede zaamgevoegd veel te hoog waren.

Het Bestuur heeft de bedenkingen pogen te weerleggen, door, in deszelfs rescript van 15 Februarij 1833 no. 5194, vooral daarop te hechten, dat geene finale ontbinding der Maatschappij heeft plaats gehad; doch uwe Commissie is daardoor niet overtuigd, en blijft in de meening dat, indien al niet aan den letter, zeker naar den geest en de bedoeling van het Besluit der Algemeene Vergadering d. d. 19 Februarij 1831, en nadat drie vierde gedeelten der leden afstand hadden gedaan, de gewone Administratie-kosten over 1831 door de aftredende leden niet zijn verschuldigd, en dat, indien het Bestuur die al vermeende te kunnen en moeten invorderen, de kosten, uit de zeventig Cents goed te maken, op verre na niet behoeven te komen tot het bedrag van *f* 12,971, hetwelk daarvoor in kas wordt gehouden, ter nadere verantwoording.

Het Bestuur blijft intusschen volhouden, zoodat niemand zijn wettig aandeel uit het Fonds ontvangt, zonder alvorens de Administratie-kosten te hebben betaald, terwijl bij den ontvangst van Certificaten en Gelden, de 70 cents zullen worden ingehouden.

Het is deze stand van zaken, welke de ondergeteekenden gemeend hebben aan hunne mede aftredende leden te moeten kenbaar maken.

Wat *hen zelven* betreft, zoo hebben de ondergeteekenden het voornemen opgevat, zich niet verder tegen de bovengenoemde betaling en korting te verzetten, daar zij het verkieslijker achten, zich opofferingen te getroosten, dan geschillen te openen, die de eindelijke afdoening, waarnaar een ieder zoo zeer verlangt, en waarmede nu een aanvang is gemaakt, wederom zouden kunnen verschuiven: Geschillen, tot het voeren van welke de Directie gemeend heeft zich in staat te moeten stellen, door van de aftredende leden, ter nadere verantwoording, in te houden eene som van *vier duizend gulden*, welke is begrepen onder de *f* 12971, hier boven genoemd.

De ondergeteekenden, hoewel aan een ieder moetende overlaten, hoe in deze te handelen, achten zich, in het welbegrepen belang hunner mede aftredende leden, verpligt om het voeren van geschillen in of buiten regten te ontraden, ten einde een ieder alzoo eerlang zijn aandeel ontvange uit eene Maatschappij, waarvan de grondslagen hoogst gebrekkig zijn bevonden, waarvan het beheer zonder noodzaak veel te kostbaar is geweest, en die alzoo op geenerhande wijze heeft gestrekt tot bevordering van het *Heil der Vrouwen*.

Leeuwarden, den 2 April 1833.

W. H. SURINGAR.
L. G. BOURICIUS.
P. KOUMANS SMEDING.
Mr. A. STINSTRA.
D. FONTEIN, Pz.

Heden beviel voorspoedig van eenen zoon, *J. A. VERMEULEN*, geliefde Echtgenoote van G. J. HEYLIGERS.

BATAVIA, den 25sten Augustus 1832.

Op den 6den April 1833, overleed te ARNHEM, de Welgeboren Wel Edel Gestrenge Heer Mr *JACOB NIKOLAAS VAN ECK*, *Lid van Gedeputeerde Staten in de Provincie Gelderland*, in den ouderdom van 80 jaren en ruim 6 maanden.

Heden overleed mijne geliefde Huisvrouw, *ALLEGONDA JACOBA VERWEYDE*, in den ouderdom van juist acht en zeventig jaren.

ARNHEM, den 6den April 1833.

E. J. VAN OMMEREN.

AFDEELING KURASSIERS No. 1.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie, den Heer Directeur-Generaal van Oorlog, is de HOOFD-ADMINISTRATIE van bovengemelde Afdeeling gemagtigd, aan den minstinschrijvende, aan te besteden: VYFTIG REMONTE-PAARDEN, tegen betaling *in klinkende munt*, op vertoon der Recepissen van aflevering, bij mandaten, door de Intendanten in de groote Militaire Kommando's, ten laste der Administrateurs van 's Rijks Schatkist af te geven.

De Aanbesteding zal geschieden te *Arnhem*, op den 17den April aanstaande, ten burele van den Kapitein-Kwartiermeester van voornoemde afdeeling, Koningstraat No. 13, des middags ten 12 ure, wanneer de opening der bus, waarin de biljetten kunnen worden gestoken, in tegenwoordigheid van de gegadigden, des verkiezende, zal plaats hebben.

De voorwaarden liggen ter lezing: te *Gorinchem*, in *de Bellevue*; te *Tiel*, in *den gouden Leeuw*, bij *VAN DAM*; te *Deventer*, bij *TEN HAVE*, in *de Keizerskroon*; te *Groningen*, in *het Posthuis*, bij *VAN DER MOLEN*, en bij den Kapitein-Kwartiermeester der Afdeeling.

Arnhem, den 5den April 1833.

Namens de Hoofd-Administratie voornoemd,
De Kapitein-Kwartiermeester,
D. SCHäFER.

---

§ § † De Notarissen *NYHOFF* en *GODEFROY*, *qq.*, zullen op den 15den April 1833, aan te vangen des voormiddags om 10 uren, ten huize van *A. PELMAN*, in de Ketelstraat te *Arnhem*, erfhuiswijze verkoopen: Eene groote partij BEDDEN met TOEBEHOOR, DEKENS, BEDLINNEN en voorts onderscheiden HUISRAAD, zijnde Zaturdags te voren van des morgens van 10 tot 12 en namiddags van 2 tot 4 uren te zien.

---

§ † † Ingevolge de daaromtrent in No. 19 dezer Courant reeds voorloopig gedane aankondiging, zullen in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, binnen *Zutphen*, op Vrijdag den 19den April 1833, in het openbaar ingezet, en veertien dagen daarna, zijnde den 3den Mei, ter zelfder plaats, telkens 's namiddags om twee uren, naar genoegen geldende, in massa of perceelsgewijze verkocht worden:

1o. Een geheel nieuw opgetimmerd HEERENHUIS, *Ysburg*, van ouds *het Kanon* genaamd, gelegen aan *den Kanonsdijk*, even over de Schipbrug, buiten *Zutphen*, hebbende het heerlijkste uitzigt over den *Yseel* op de stad, en van de andere zijde op de Veluwsche bergen, met annexe TUINMANS WONING, STALLING, bijbehoorende SCHUUR, TUIN en eenig BOUWLAND, *de Tenge* genaamd.

2o. Een stuk HOFLAND, *het kleine Kanon* genaamd, naast het vorenstaande perceel.

3o. Eene WEIDE, *de Vogelzang*, zijnde een UITERWAARD, mede aan *den Kanonsdijk* gelegen. En

4o. Een HUIS, te *Zutphen*, in de Beukerstraat, met bijbehoorend PAKHUIS, gekwoteerd in de Verponding met No. 472.

Ter bezigtiging van *Ysselburg* kan men zich bij den tegenwoordigen bewoner der Tuinmanswoning, *JAN KOENDERS*, vervoegen, die ook aanwijzing zal doen van het verder onder 1, 2 en 3 vermelde, terwijl men zich ter bezigtiging van No. 4 met den bewoner van dit perceel zal kunnen verstaan.

Informatien omtrent de veil-conditien zijn te bekomen bij de Notarissen *SCHLUITER* en *LULOFS*, te *Zutphen*.

HOLLANDSCHE POSTWAGEN-ONDERNEMINGEN.

CONCORDIA.

Krachtens provisionele autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Finantien, zijn voor de navolgende Diensten de Vrachtprijzen voor Passagiers voorloopig aanmerkelijk verminderd, als:

Van *'s Hage* door *Leijden* en *Woerden* naar *Utrecht* vice versa. Van *Rotterdam* door *Gouda* en *Montfoort* naar *Utrecht* vice versa. Van *Amsterdam* door *Utrecht* en *Amerongen* naar *Tiel*, en door *Wageningen* naar *Nijmegen*, *Arnhem* en *Zutphen* vice versa. Van *Amsterdam* door *Muiden*, *Naarden* en *Amersfoort* naar *Arnhem* en *Nijmegen* vice versa. Van *Amersfoort* door *Harderwijk* en *Elburg* naar *Zwolle* vice versa. Van *Utrecht* door *Amersfoort* en *Apeldoorn* naar *Deventer* vice versa. Van *Zutphen* door *Deventer* naar *Zwolle* vice versa. Van *Zwolle* door *Meppel* en *Heerenveen* naar *Leeuwaarden* vice versa; en van *Zwolle* door *Meppel* en *Assen* naar *Groningen* vice versa.

Het direct verband van de eene dienst met de andere biedt het geëerd publiek de gelegenheid aan, om, van *'s Hage* 's morgens ten 5 ure, van *Leijden* omstreeks 6¼ uur, van *Amsterdam* 's morgens ten 7 uur over *Utrecht* en ten 8 ure over *Amersfoort*, en van *Utrecht* 's morgens ten elf ure vertrekkende, onmiddelijk te kunnen doorreizen naar *Tiel*, *Arnhem*, *Zutphen*, *Nijmegen*, *Cleef*, *Deventer*, *Zwolle*, enz. enz., en zoo ook wederkeerig, 's morgens van die plaatsen afrijdende, nog denzelfden avond te *Leijden*, *'s Hage*, *Amsterdam*, *Haarlem*, enz. enz. te kunnen arriveren.

Nadere informatien zijn te bekomen aan de voornaamste Kantoren der Ondernemingen, welke gehouden worden

Te *'s Hage*, bij *C. VAN REYN*, Hooge Nieuwstraat; te *Leijden*, bij *SMITS*, aan de Wittepoort; te *Rotterdam*, bij *W. WOLTERS*, Paardenposterij; te *Gouda*, bij *P. F. VOS*, in *de Zalm*; te *Utrecht*, bij *LOUIS VERMEULEN*, *Hôtel Bellevue*, aan het Vreeburg; te *Amsterdam*, bij *C. VAN DER HORST*, op het Singel, over het Latijnsche School; te *Amersfoort*, bij *G. GROENHUIZEN*, in *de Zwaan*; te *Zwolle*, bij *D. W. DIEPENHEIM*, in *het Hof van Holland*; te *Deventer*, bij *G. J. VAN KONINGSVELD*, Paardenposterij, en bij *J. TEN HAVE*, in *de Nieuwe Keizerskroon*; te *Zutphen*, bij *L. BECK*, in *de Keizerskroon*; te *Nijmegen*, bij *O. F. HOLTERMAN*, in *den Rotterdamschen Wagen*; te *Arnhem*, bij de Wed. *PEPPENHAUSER*, in *het Zwijnshoofd*, bij *B. KERKHOF*, in *de Paauw*, en bij *J. BURGERS*, Paardenposterij; te *Meppel*, bij *E. KETEL*, Paardenposterij; te *Assen*, bij *W. HOFSINK*, Paardenposterij; te *Groningen*, bij de Wed. *J. A. BULSING*, in *de Doelen*; te *Leeuwarden*, bij *BEUGELAAR*; te *Gorinchem*, bij de Wed. *VAN OOSTERWYK*, aan de Waterpoort, en te *Breda*, bij de Wed. *VERMUND*, in *de Zwaan*.

---

§ § † Men verlangt tegen Augustus aanstaande een TUINMAN, van goede getuigschriften voorzien, in staat om eene Broeijerij en al hetgene verder in een kleinen Tuin vereischt wordt, waar te nemen. Adres, brieven franco, onder letter N B., aan den Boekverkooper *G. BROUWER*, te *Deventer*.

HET TYDSCHRIFT

voor ONDERWIJZERS *en ter bevordering der* HUISSELYKE OPVOEDING, *uitgegeven ten voordeele aan Hulpbehoevende en Bejaarde Onderwijzers en derzelver nagelaten Betrekkingen te Groningen* No. 1, is op 1o *April* aan de tijdig ingekomene H. H. Inteekenaren afgeleverd; doch een groot aantal derzelve te laat ingekomen en de *zevenhonderd* gedrukte Exemplaren reeds afgeleverd zijnde, was men in de onmogelijkheid om de later gevraagde Exemplaren te kunnen afzenden.

Daar nu een *tweede druk* van het eerste Nommer volstrekt noodzakelijk is geworden, (waarmede men dan ook reeds is aangevangen,) zoo heeft de Redactie van voormeld Tijdschrift besloten, *om de Inteekening nog tot den 15 Mei aanstaande open te stellen.* H. H. Boekhandelaren worden verzocht om vóór dien tijd de namen hunner Inteekenaren in te zenden, zullende de Inteekening na dien dag finaal gesloten zijn. Het vervolg der Lijst van Inteekenaren zal voor No. 2 geplaatst werden.

Voorts zij hierdoor berigt, dat met het begin der volgende maand aan de dan reeds ingekomene Inteekenaren, waaronder het *honderdtal* door eenen Amsterdamschen Correspondent ingezonden, het bovengemeld Tijdschrift zal worden afgeleverd. *De prijs der vier Nommers van dezen Jaargang is f* 2-00. *Buiten inteekening f* 2-50.

Groningen 6 *April* 1833.

J. OOMKENS.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.